

סדרת
היום

לולב וערבה פרק רביעי סוכה

מה

עין משפט
גרי סוזה

פז' קש"ב. סימן הוא כדמפרס ואזיל: פיים בפני עלמו. שכל
פרי האז לא היו ממילין פיים אזיה משמר יקריב לפי שנסוד היו
מקריבין לזמן עד שכל כ"ד משמרות שוות ומשלוש בתן חן משמים
כדאמר' בהליל (לקמן דף נה) ופר דשמיני בחילה מפייסין עליו: זמן.
לכך ט שהדיט: רגל בפני עלמו. תורה אור

רגל בפני עלמו. ואין יושבין בסוכה קרבן לעלמו שאיט כסדר
פרי האז דאיזו ט עשה פרים ברכה לעלמו אז יום
שמיני תג העלרת הזה ובסופתא משמע שמכרסין את האזר דה"צ
בה ברכה לעלמו שנאמר ביום השמיני שלח את העם ויברט את

האזר ק' פ' בקונט' והשאל לא אי
כי האז דתניא לעיל דאמרין כס
שא טעון שיר קרבן ברכה ולינה
ק שמיני טעון קרבן שיר וברכה
ולינה ורביט הם מפרס ברכה דהא
ברכה המזון ותפלה כי היא דלעיל
ורגל בפני עלמו לענין שטעון לינה
ורביט הנאל מפרס לענין [שיחה]
לביטם משום דאמר' פרק בתרא
דמשד קאן (דף י"ט) דהקצב את
מש שבעה ימים קודם רגל כטלה
מתט גזרת שלשים וימתין דליכא
שבעה קודם לרגל ואפ"ה כטלה היט
גזרת ל' משם שמיני עלרת ורביט
הס עלמו יסד במעריב של שמיני

עלרת קודם ללינה ושלשים ימים
כאזר חכמים ינחם ומיה אז אפשר
לומר שיהיה לעמר' דהא פרק בתרא

דמו"ק (דף כד: וס) אמר' יום אחד
לפני האז ותג ושמיני של טרי כאן
שגרים וואחד יום וברכה האזר לא
בעי למימני משום דלרין למימני
דומיא דברכה של ז' ימי האז שיר
שהו אומרים תמזר שלם משא"כ
בשאר ימי האז שלא היו אומרים
תמזר שלם אלא תלוי היום ותלוי
למחר ק' מפרס ר"ח כדאיתא בשילהי
ההליל (לקמן דף נה) דמותיב בה
סימנא אומנא' ולעיל' פירשני

שהו אומרים למנח על השמינית:
פוחת בה ארבעה. עפחים
ופסלה ק' פ' בקונט'
ותימה מה שיעור הוא זה בארבעה
ואלא אירי פוסל בשלשה בין בסוכה
גדולה בין בסוכה קטנה בין באמצע
(ה) כדמוכח שילהי פ' קמח (דף י"א):
מדריק בה את הגר. פירשני
לעיל פרק השן (דף

ס. וס) כד"ס ואמר' (ל):
המים. מן העפרים הדוממים שבגזרה הוא דתקן במס'
תדות (פ"ג מ"א) שערים הדוממים סמוכים למערב
וקחשיב שער המים וקחשיב למה נקרא שער המים שט מכניסין
למזרח המים של ניסוך המים חג:
והחזירין על העקב. לא כח שפ' בקונט' משום שלא ירבה
בהלך כנאם דאיכ' כשהיא בקרן דרומית מזרחית
גמי אלא היט טעמא דהכא דחזקתן על העקב אי דק' ימן:
ועולת השף כשרבחה במזרח. כרייהא זו טלה משנה שלימה
היא במסכת זבחים פרק קדשי קדשים (דף ע"ג.) והאם
דייק מדקא אמר' כשרבחה במזרח תכלל דמקומה במזרח ועל חנם
נקט טעמא מן הדיוק דבהדיא תג האם (דף סד:) שולח העוף כיד
היתה נעשית פלה לכבש ופנה לכבש בא ל לקרן דרומית מזרחית):
שני ספלים של כסף. סימה דתקן במנחות פרק שני הלוחם
(דף ע"ג:) שדי שולחטת היו כחולס אחד של כסף ואחד של

זהב על של כסף טחנין לחם הפנים ככניסו ועל של זהב בלי יאז
שמעלין בקודש ולא מורדין אפי' סלקוהו מעל שלחן הזהב בהיכל
לא היו יטלים להרדו ולהניח בשל כסף ואפי' הכא שהיו ממלאים
בללוחים של זהב האזר היו מנסכין בספלין של כסף וכי סימא
בללוחים שאינה מקודשת היו ממלאין לא היא דגמי תבית כשנחמלא
מע"ש קאמי מאמי' שאינה מקודשת כדמפרס טעמא בגמרא אבל
ללוחים שהיו ממלאין בחול היתה מקודשת וי"ל דספלים היו קטועים
כסוד ולא כלים מיטא דנחשכין בגוש של מזנה וברי הס ללבוט
שהיתה בביתן של זהב שהו מקפירין על המזנה:
כמן

המים. מן העפרים הדוממים שבגזרה הוא דתקן במס'
תדות (פ"ג מ"א) שערים הדוממים סמוכים למערב
וקחשיב שער המים וקחשיב למה נקרא שער המים שט מכניסין
למזרח המים של ניסוך המים חג:
והחזירין על העקב. לא כח שפ' בקונט' משום שלא ירבה
בהלך כנאם דאיכ' כשהיא בקרן דרומית מזרחית
גמי אלא היט טעמא דהכא דחזקתן על העקב אי דק' ימן:
ועולת השף כשרבחה במזרח. כרייהא זו טלה משנה שלימה
היא במסכת זבחים פרק קדשי קדשים (דף ע"ג.) והאם
דייק מדקא אמר' כשרבחה במזרח תכלל דמקומה במזרח ועל חנם
נקט טעמא מן הדיוק דבהדיא תג האם (דף סד:) שולח העוף כיד
היתה נעשית פלה לכבש ופנה לכבש בא ל לקרן דרומית מזרחית):
שני ספלים של כסף. סימה דתקן במנחות פרק שני הלוחם
(דף ע"ג:) שדי שולחטת היו כחולס אחד של כסף ואחד של

זהב על של כסף טחנין לחם הפנים ככניסו ועל של זהב בלי יאז
שמעלין בקודש ולא מורדין אפי' סלקוהו מעל שלחן הזהב בהיכל
לא היו יטלים להרדו ולהניח בשל כסף ואפי' הכא שהיו ממלאים
בללוחים של זהב האזר היו מנסכין בספלין של כסף וכי סימא
בללוחים שאינה מקודשת היו ממלאין לא היא דגמי תבית כשנחמלא
מע"ש קאמי מאמי' שאינה מקודשת כדמפרס טעמא בגמרא אבל
ללוחים שהיו ממלאין בחול היתה מקודשת וי"ל דספלים היו קטועים
כסוד ולא כלים מיטא דנחשכין בגוש של מזנה וברי הס ללבוט
שהיתה בביתן של זהב שהו מקפירין על המזנה:
כמן

*רגל בפני עלמו. פז' קש"ב פז' קש"ב פיים
בפני עצמו זמן בפני עצמו רגל בפני עצמו
יקרבן בפני עצמו שיהיה בפני עצמו ברכה
בפני עצמו: **מתני'** ההלל והשמחה
שבמנה כיצד מלמד שחייב אדם בהלל
ובשמחה ובכבוד יום טוב האחרון של חג
כשאר כל ימות החג: **גמ'** מנהיג דת"ד
*והיית אך שמח לרבות לילי יום טוב האחרון
או אינו אלא יום הראשון כשהוא אומר
*אך חלק ומה ראית *לרבות לילי יום
האחרון ולהוציא לילי יום הראשון מרבה
אני לילי יום טוב האחרון שיש שמחה לפניו
ומציא אני לילי יום טוב הראשון שאין
שמחה לפניו: **מתני'** סוכה שבעה כיצד
יגמר מלאכול לא יתיר את סוכתו אבל
*מוריד את הכלים מן המצחה ולמעלה מפני
כבוד יום האחרון של חג: **גמ'** אין לו כלים
לדוריד מהו אין לו כלים אלא כי אשתמש
במא אשתמש אלא אין לו מקום להוריד
כליו מהו ר' חייא בר (*רב) אמר
'פורת בה ארבעה ור' יהושע בן לוי אמר
*מדריק בה את הגר ולא פליגי *הא לן הוא
לדו הא חינוח סוכה קטנה סוכה גדולה מאי
איכא למימר דמעיל בה מאני מיכלא
*דאמר רבא מאני מיכלא בר ממטללחא
מאני משתאי במטללחא: **מתני'** ניסוך
המים כיצד צלוחית של זהב מחוקת שלשה
לוגים היה ממלא מן השילוח הגיעו לשער
המים תקעו והריעו ותקעו עלה בכבש
ופנה לשמאלו שני ספלים של כסף היו
שם ר' יהודה אומר של סד היו אלא
שהיו משרדין פניהם מפני היין ומנוקבין
כמן

פז' קש"ב. סימן הוא כדמפרס ואזיל: פיים בפני עלמו. שכל
פרי האז לא היו ממילין פיים אזיה משמר יקריב לפי שנסוד היו
מקריבין לזמן עד שכל כ"ד משמרות שוות ומשלוש בתן חן משמים
כדאמר' בהליל (לקמן דף נה) ופר דשמיני בחילה מפייסין עליו: זמן.
לכך ט שהדיט: רגל בפני עלמו. תורה אור

*רגל בפני עלמו. פז' קש"ב פז' קש"ב פיים
בפני עצמו זמן בפני עצמו רגל בפני עצמו
יקרבן בפני עצמו שיהיה בפני עצמו ברכה
בפני עצמו: **מתני'** ההלל והשמחה
שבמנה כיצד מלמד שחייב אדם בהלל
ובשמחה ובכבוד יום טוב האחרון של חג
כשאר כל ימות החג: **גמ'** מנהיג דת"ד
*והיית אך שמח לרבות לילי יום טוב האחרון
או אינו אלא יום הראשון כשהוא אומר
*אך חלק ומה ראית *לרבות לילי יום
האחרון ולהוציא לילי יום הראשון מרבה
אני לילי יום טוב האחרון שיש שמחה לפניו
ומציא אני לילי יום טוב הראשון שאין
שמחה לפניו: **מתני'** סוכה שבעה כיצד
יגמר מלאכול לא יתיר את סוכתו אבל
*מוריד את הכלים מן המצחה ולמעלה מפני
כבוד יום האחרון של חג: **גמ'** אין לו כלים
לדוריד מהו אין לו כלים אלא כי אשתמש
במא אשתמש אלא אין לו מקום להוריד
כליו מהו ר' חייא בר (*רב) אמר
'פורת בה ארבעה ור' יהושע בן לוי אמר
*מדריק בה את הגר ולא פליגי *הא לן הוא
לדו הא חינוח סוכה קטנה סוכה גדולה מאי
איכא למימר דמעיל בה מאני מיכלא
*דאמר רבא מאני מיכלא בר ממטללחא
מאני משתאי במטללחא: **מתני'** ניסוך
המים כיצד צלוחית של זהב מחוקת שלשה
לוגים היה ממלא מן השילוח הגיעו לשער
המים תקעו והריעו ותקעו עלה בכבש
ופנה לשמאלו שני ספלים של כסף היו
שם ר' יהודה אומר של סד היו אלא
שהיו משרדין פניהם מפני היין ומנוקבין
כמן

פז' קש"ב. סימן הוא כדמפרס ואזיל: פיים בפני עלמו. שכל
פרי האז לא היו ממילין פיים אזיה משמר יקריב לפי שנסוד היו
מקריבין לזמן עד שכל כ"ד משמרות שוות ומשלוש בתן חן משמים
כדאמר' בהליל (לקמן דף נה) ופר דשמיני בחילה מפייסין עליו: זמן.
לכך ט שהדיט: רגל בפני עלמו. תורה אור

*רגל בפני עלמו. פז' קש"ב פז' קש"ב פיים
בפני עצמו זמן בפני עצמו רגל בפני עצמו
יקרבן בפני עצמו שיהיה בפני עצמו ברכה
בפני עצמו: **מתני'** ההלל והשמחה
שבמנה כיצד מלמד שחייב אדם בהלל
ובשמחה ובכבוד יום טוב האחרון של חג
כשאר כל ימות החג: **גמ'** מנהיג דת"ד
*והיית אך שמח לרבות לילי יום טוב האחרון
או אינו אלא יום הראשון כשהוא אומר
*אך חלק ומה ראית *לרבות לילי יום
האחרון ולהוציא לילי יום הראשון מרבה
אני לילי יום טוב האחרון שיש שמחה לפניו
ומציא אני לילי יום טוב הראשון שאין
שמחה לפניו: **מתני'** סוכה שבעה כיצד
יגמר מלאכול לא יתיר את סוכתו אבל
*מוריד את הכלים מן המצחה ולמעלה מפני
כבוד יום האחרון של חג: **גמ'** אין לו כלים
לדוריד מהו אין לו כלים אלא כי אשתמש
במא אשתמש אלא אין לו מקום להוריד
כליו מהו ר' חייא בר (*רב) אמר
'פורת בה ארבעה ור' יהושע בן לוי אמר
*מדריק בה את הגר ולא פליגי *הא לן הוא
לדו הא חינוח סוכה קטנה סוכה גדולה מאי
איכא למימר דמעיל בה מאני מיכלא
*דאמר רבא מאני מיכלא בר ממטללחא
מאני משתאי במטללחא: **מתני'** ניסוך
המים כיצד צלוחית של זהב מחוקת שלשה
לוגים היה ממלא מן השילוח הגיעו לשער
המים תקעו והריעו ותקעו עלה בכבש
ופנה לשמאלו שני ספלים של כסף היו
שם ר' יהודה אומר של סד היו אלא
שהיו משרדין פניהם מפני היין ומנוקבין
כמן

פז' קש"ב. סימן הוא כדמפרס ואזיל: פיים בפני עלמו. שכל
פרי האז לא היו ממילין פיים אזיה משמר יקריב לפי שנסוד היו
מקריבין לזמן עד שכל כ"ד משמרות שוות ומשלוש בתן חן משמים
כדאמר' בהליל (לקמן דף נה) ופר דשמיני בחילה מפייסין עליו: זמן.
לכך ט שהדיט: רגל בפני עלמו. תורה אור

*רגל בפני עלמו. פז' קש"ב פז' קש"ב פיים
בפני עצמו זמן בפני עצמו רגל בפני עצמו
יקרבן בפני עצמו שיהיה בפני עצמו ברכה
בפני עצמו: **מתני'** ההלל והשמחה
שבמנה כיצד מלמד שחייב אדם בהלל
ובשמחה ובכבוד יום טוב האחרון של חג
כשאר כל ימות החג: **גמ'** מנהיג דת"ד
*והיית אך שמח לרבות לילי יום טוב האחרון
או אינו אלא יום הראשון כשהוא אומר
*אך חלק ומה ראית *לרבות לילי יום
האחרון ולהוציא לילי יום הראשון מרבה
אני לילי יום טוב האחרון שיש שמחה לפניו
ומציא אני לילי יום טוב הראשון שאין
שמחה לפניו: **מתני'** סוכה שבעה כיצד
יגמר מלאכול לא יתיר את סוכתו אבל
*מוריד את הכלים מן המצחה ולמעלה מפני
כבוד יום האחרון של חג: **גמ'** אין לו כלים
לדוריד מהו אין לו כלים אלא כי אשתמש
במא אשתמש אלא אין לו מקום להוריד
כליו מהו ר' חייא בר (*רב) אמר
'פורת בה ארבעה ור' יהושע בן לוי אמר
*מדריק בה את הגר ולא פליגי *הא לן הוא
לדו הא חינוח סוכה קטנה סוכה גדולה מאי
איכא למימר דמעיל בה מאני מיכלא
*דאמר רבא מאני מיכלא בר ממטללחא
מאני משתאי במטללחא: **מתני'** ניסוך
המים כיצד צלוחית של זהב מחוקת שלשה
לוגים היה ממלא מן השילוח הגיעו לשער
המים תקעו והריעו ותקעו עלה בכבש
ופנה לשמאלו שני ספלים של כסף היו
שם ר' יהודה אומר של סד היו אלא
שהיו משרדין פניהם מפני היין ומנוקבין
כמן

[לעיל מ:]
יחזק
מג"כ י'
ר"ט ד'

[מסכת פ:]

[מסכת ה:]
י"ג

[פ"י ט"ז:]
כח ק"ד
ד"ט ט"ז
פ"ד (ל"ט ו')

[בבב"ב:]
א"י

[לעיל מ:]
הפ"ט ד'
כח"ט מ' ד'
יחזק כ"ו
מ"ט מ' (י"ג)
לעיל כ"ט.

4-8-8

דברות
הב"ח
(ה) חזק ר"ט
פסח ו' ב' כ'
כח"ט מ' מ'
כל ד' כח"ט:

הל מ'

גליון
הש"ס
ספרי יוסף
פ"ט. פ"ו
כ"ד ו' פ'
פ"ד כח"ט
ר"ט פ"ט
וכח"ט
שק"ט מ':

רבינו חננאל

השופט היה האמריקא
להלכות אמרין זמן
ליום ז' של ז' ואין
אמרין זמן ב' של פסח.
פ"י פז' קש"ב. פיים
ברגון כשש' חזו
לפ"ס כרגלים. זמן
בראשון. רגל כש"פ
לחשב ארצו ו' ימים
לענין אבות כרגלים
בפרק ארית כששין
אמר רב יום אחד לפני
ועד הוצ' חסדני של
דרי כאן כ"א לענין
שלשים קרבן בכל חופים
פ"ס. ובינו חסדני
פר ארץ. שיר בפני
עצמו ברכה בברכה
הזמן ותפלה כראשון:
מתני' ההלל והשמחה
שבמנה כ"ו. בשביל
שליש ובינה שפירין
לאכול בה' ימי החג
שאין שמחה אלא בכש"ו.
תנא והלל י"ח ימים
ולילה אחד שטמירין בתן
אז והלל. ואלו תק
ח' ימי החג וח' ימי
המנוחה וי"ח ראשון של
פסח ולילי וי"ח של
עשרה: והשמחה הר"ד
והיית אך שמח לרבות
י"ח שמחה ללמנוחה:
ירושלמי חסדני ח'.
רגע עשירי שאל י"ח
הראשון לחיות בשבת.
לשמוע שפיר אין אמת
יטל דאמר' רבי שלום
ובינה שששין שפיר
הרגל אין יוצא בתן
י"ח כרגל. לשמוע
בשבת או אשיר הלך
לא ששבת לא אלא
בכחיים שאוכלים את
שפיר והפסח (**):
פ"סא קטנה ו' ט'
אמאין לו סקל להרדו
את הכלים שנשחטת
בתן כמכת פסח בה ו'
שפירין או שפירין בה
כלי פסח הוא היא
קטנה חסדני בה
ט' ר"ד: [מתני']
ניסוך המים ככ"ו ט'.

(*) לפרס כדקאמי
אזיל דאמר ר' זעירא
פ"ל כ' יאמאל כס'
ר' אלעזר.
(**) ופי' ככ"ו ספ"ס
ר' של ופי'.